

Koldbrand er ingen hindring for Kina-Keld

Nogle går udelukkende på arbejde for at få udbetalt løn og intet andet. Andre er en lille smule mere dedikerede og har en gang imellem lyst til at gøre en forskel. Så er der dem, der er engagerede langt ud over det forventelige.

Servicemontør Keld Rasmussen vil aldrig selv indrømme det, men så kan VestasInsides reporter løfte sløret. Efter en halv times interview om én af sine mange oplevelser i Kina er der ikke spor af tvivl: Keld Rasmussen – alias Kina-Keld (tilnavnet har han fået, fordi han siden 1998 hovedsageligt har arbejdet i Kina, red.) – hører til i den sidste kategori.

Tiden skal skrues tilbage til 2000-2001, hvor Keld skulle til Indre Mongoliet for at skifte gearkasser på en række møller. Han havde tidligere været på denne site uden at have en kollega fra serviceafdelingen med.

Lange middagspauser

Det var ingen succes, for ifølge Keld Rasmussen var der ikke megen hjælp at hente fra den lokale befolkning, der var lejet til at assistere med udskiftningen af komponenter.

"Det tog 'en krig' at skifte de første gearkasser. Der var ingen hjælp at hente. Lokalbefolkningen klagede over, at

det var for koldt i vinterperioden, og samtidig holdt de altså nogle meget lange middagspauser på mere end tre timer. Derfor var det en fornøjelse, at Kofoed (servicemontør Lars Kofoed, red.) kom herved for at hjælpe med at skifte de sidste ud," siger den 40-årige servicemontør, som har været ansat hos Vestas i 10 år.

En kold "fornøjelse"

En del af arbejdet skulle gennemføres i vintermånederne, og når man siger vinter i Indre Mongoliet, så er der for alvor tale om vinter. Temperaturen kan nemt komme ned mellem minus 30 og minus 35 grader Celsius. Derfor var Keld Rasmussen også godt tilfreds med, at han kunne få Kofoed til at medbringe et par vinterstøvler, da han kun havde et par tynde ankelstøvler.

"Det gik nu altså ikke med støvlerne. Kollegaen, som hjemme i Danmark skulle tage imod bestillingen af arbejdstøj, sagde bare til Kofoed, at hvis det var så koldt, som han påstod, var der alligevel ingen, som arbejdede. Så jeg måtte nøjes med mine ankelstøvler. Heldigvis havde Kofoed selv et par termostøvler fra sin tid i fiskeindustrien, så han kunne da holde sine tæer nogenlunde varme," kommer det med et stort grin fra Keld Rasmussen.

Arbejdet med at skifte gearkasser skred fremad i takt med, at temperaturen faldt. På et tidspunkt arbejdede de to servicemontører, mens der var minus 30-33 grader.

Olien frøs til is

De lave temperaturer fik indflydelse på flere områder. Kraner og andre maskiner, der skulle bruges til de forskellige opgaver, skulle køre hele tiden for at undgå, at olien frøs til is. Det var oftest de lokale, som var kranførere. De skulle hejse værktøj og andet materiale op i nacellen, hvor Keld og Kofoed opholdt sig.

Der var især én dag, hvor tiden blev lang for de to danskere. Der blev kort sagt "koldt på toppen".

"Vi sad og ventede i tre timer. Vi var nødt til at kravle ned og op ad stigen inde i tårnet bare for at holde varmen. Det var på det tidspunkt, vi fik bevis for, at mongolerne holdt længere pauser end os andre."

Keld Rasmussen skovler sne ved værktødet. Et arbejde, der var en naturlig del af servicemontørernes job i Indre Mongoliet.

Is i gearkasserne

Den lange middagspause resulterede i, at kranen var løbet tør for diesel, og samtidig var olien i bundkarret frosset til. Bevæbnet med en benzinbrænder lykkedes det for folkene på site at få liv i kranen, og arbejdet kunne langt om længe komme i gang.

Genvendighederne var imidlertid langt fra overstået. Kulden havde også haft indflydelse på gearene. Der var is inde i gearkasserne. Endnu en gang viste benzinbrænderen sit værd, og isen blev smeltet.

"Det var dog ikke blevet bedre vejr for vores efterhånden mere end iskolde fødder. Vi var simpelthen nødt til at køre en varmeblæser meget tæt hen over vores fodtøj, og det kom da til at lugte noget af brændt læder, og Kofoed's termostøvler var meget tæt på at smelte," kommer det med et smil fra Keld Rasmussen.

Beijing-jeep uden varme

Da arbejdsdagen var overstået, var mørket faldet på. Til alt held ventede en enkelt af de lokale ved bunden af tårnet i en såkaldt Beijing-jeep, der bedst kan sammenlignes med et af de køretøjer, der medvirker i forskellige film om 2. verdenskrig.

Nøjagtig som oppe i nacellen var der ikke meget varme inde i jeepen.

"Vores chauffør havde ualmindelig travlt med at spytte på indersiden af ruden og tørre af for at få et lille-bitte kighul, så han kunne se bare lidt af kørebanen," fortæller Keld Rasmussen.

Indkørselen til site var svær at holde fri for sne.

Den røde bygning til venstre er det såkaldte hotel, hvor Keld og Lars overnattede mellem strabadserne på site, der ses i baggrunden.

Benzin-brænderen var et meget vigtigt redskab, når blandt andet motorolien i kranen skulle varmes op.

